

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/314/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313224505
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1313224505.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: B.. B. G. L. A. B. E. F. O. H. Á. , rodená H., bytom R., E. Č.. XX, proti odporcom: I/ G. N. K. U. B. Y. M. , bytom R., Na D. Č.. XX, II/ Rastislav E b e r t , bytom R., G. Č.. X, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 26. novembra 2013, č.k. 12 C 219/2013-18, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. uznesením zo dňa 26.11.2013, č. k. 12 C 219/2013-18, zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil odporcovi v II. rade zákaz nakladať s nehnuteľnosťami nachádzajúcimi sa v okrese Bratislava III., zapísanými na LV č. XXXX pre katastrálne územie U. G. ako byt č. X nachádzajúci sa na prvom poschodí bytového domu na ul. E. Č.. XX H. R., vo vlastníckom podiele 1/1, súpisné č. XXXX, postaveným na parcele registra „C“ č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 209 m², parcele registra „C“ č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 210 m², parcele registra „C“ č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 210 m², parcele registra „C“ č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 211 m², parcele registra „C“ č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 211 m², parcele registra „C“ č. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 210 m², parcele registra „C“ č. XXXXX/X - ostatné plochy vo výmere 266 m² a stavby súp. č. XXXX na parcelách č. XXXXX/X, č. XXXXX/X, č. XXXXX/X, č. XXXXX/X, č. XXXXX/X, č. XXXXX/X na E. Č.. XX, XX, XX, XX, XX, XX, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku v podiele 7460/682363, a to najmä predať, previesť, scudziť, zaťažiť, prenajať, zriadiť právo v prospech tretej osoby, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvého stupňa po právnej stránke ustanovením § 102 ods. 1 O.s.p. a po vecnej stránke tým, že navrhovateľka jednoznačne neosvedčila danosť svojho nároku, ako i nutnosť naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, keď súd z podaného návrhu a listinných dôkazov, najmä kúpnej zmluvy zo dňa 26.10.2010, návrhu na vklad vlastníckeho práva podľa tejto zmluvy a LV č. XXXX pre katastrálne územie U. G. mal preukázané osvedčenie nároku iba voči odporcovi v I. rade, ale nie voči odporcovi v II. rade, pričom navrhovateľka súčasne neuviedla žiadnu okolnosť smerujúcu k tomu, že by odporca v II. rade ako súčasný vlastníak spornej nehnuteľnosti mal úmysel svoju nehnuteľnosť previesť na iný subjekt, alebo že je tu obava, pre ktorú treba dočasne upraviť pomery účastníkov konania, že hrozí porušenie práva, ktoré má byť predmetom ochrany vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie navrhovateľka dôvodiac tým, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvého stupňa k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.),

a tým vychádzal pri svojom rozhodovaní z nesprávneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Poukázala na to, že súdu dostatočne osvedčila, že odporca v II. rade prenajal zmluvou o nájme bytu zo dňa 21.6.2013 predmetný byt ďalšej osobe - D.B. N. na obdobie od 20.7.2013 do 31.12.2014, čo označila za okolnosť smerujúcu k tomu, že má v úmysle svoju nehnuteľnosť previesť na iný subjekt. Vychádzajúc z uvedeného považovala svoju obavu za opodstatnenú a mala za to, že osvedčuje nutnosť a opodstatnenosť naliehavej potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Preto odvolaciemu súdu navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovie, alternatívne zrušíť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno priznať úspech a že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov, alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskoršie ho nebude možné vykonať

alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/ a f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami; niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie, jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Predbežné opatrenie má teda charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom občiansko-právnom vzťahu. Účastníkmi konania o nariadenie predbežného opatrenia sú tí, ktorí by boli účastníkmi vo veci samej a jeho nariadenie musí súvisieť s konkrétnym konaním vo veci samej.

Predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia nie je spoľahlivé preukázanie samotného nároku, ale postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z charakteru predbežného opatrenia tak vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom návrhu vo veci samej je žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 26.10.2012 uzavretej medzi navrhovateľkou a B.. K. N. ako predávajúcimi a odporcom v I. rade ako kupujúcim, predmetom ktorej bol prevod vyššie označených nehnuteľností. Bývalý manžel navrhovateľky B.. K. N. však nie je v predmetnej veci ako účastník konania, či už na strane navrhovateľa, alebo odporcov.

Účastníkmi konania sú osoby, o ktorých právach a povinnostiach sa má konať. Z čisto procesného hľadiska je navrhovateľom ten účastník, ktorý na súd podá návrh a odporcom ten účastník, ktorého za odporcu v návrhu označí navrhovateľ. Je teda len na vôli navrhovateľa, koho v návrhu označí ako odporcu, t.j. kto sa stane ďalším účastníkom konania. Podľa toho, či účastník vystupuje na strane navrhovateľa alebo či na strane odporcu, súdna teória a prax hovorí o procesnej legitimácii aktívnej (navrhovateľ) alebo pasívnej (odporcu). Procesná legitimácia však nevymedzuje, či sú účastníci konania

aj vecne legitimovaní. Vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práv alebo povinností, ktoré sú predmetom konania. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdených povinností na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania.

Účastníkmi súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu (zmluvy) musia byť všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia/navrhovatelia, alebo ako žalovaní/odporcovia (viď primerane rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 122/2002 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004). Ak účastníkom konania nie je niektorý z účastníkov zmluvy (prípadne jeho právny nástupca), súd musí návrh zamietnuť pre nedostatok vecnej legitimácie. S poukazom na ustanovenie § 74 ods. 2 posledná veta O.s.p., podľa ktorého sú účastníkmi konania o nariadenie predbežného opatrenia tí, ktorí by nimi boli, keby išlo o vec samu, platí to isté primerane aj pre návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

V čase rozhodovania súdu prvého stupňa o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia (26.11.2013) nebol účastníkom konania jeden z účastníkov zmluvy, určenie neplatnosti ktorej je predmetom konania vo veci samej, a teda má aj vzťah k nároku uplatňovanému predbežným opatrením. Tak pre konanie na súde prvého stupňa, ako aj pre odvolacie konanie (§ 211 ods. 2 O.s.p.) pritom platí ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia; uvedené ustanovenie platí primerane aj na uznesenie (§ 167 ods. 2 O.s.p.).

Pokiaľ teda súd prvého stupňa za uvedenej procesnej situácie návrh na nariadenie požadovaného predbežného opatrenia zamietol, rozhodol vecne správne, pričom sa vzhľadom na tento závažný nedostatok vecnej legitimácie, ktorú súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, nemusel ani zaoberať opodstatnenosťou návrhu a skúmať splnenie ďalších podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia. K zmene procesnej situácie nedošlo ani v priebehu odvolacieho konania.

I keď s poukazom na uvedené možno súdu prvého stupňa vytknúť, že sa nezaoberal priamo vecnou legitimáciou účastníkov už v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktoré je rovnako ako konanie vo veci samej ovládané vyššie uvedenými procesnými zásadami, nakoľko však táto vada nemala vplyv na vecnú správnosť výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolací súd na ňu neprihliadal (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Na tomto mieste je tiež nutné pripomenúť, že možnosť zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je v odvolacom konaní obmedzená na jediný dôvod, ktorým je zastavenie konania (§ 221 ods. 3 O.s.p.); inak má odvolací súd možnosť rozhodnutie súdu prvého stupňa iba potvrdiť alebo ho zmeniť.

Odvolací súd preto podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania (pred súdom prvého stupňa i pred odvolacím súdom) v súvislosti s rozhodovaním o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o náhrade trov konania vo veci samej (§ 224 ods. I, § 145 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.